

skal have ud af vort Skolevæsen det, som man kan ønske sig. Det er jo allerede fremhævet, at der hos selve Lærerstanden er en Følelse af det samme, af, at Tiden ligesom til en vis Grad har været i Færd med at løbe fra Lærerne, og at det derfor gælder om at indhente, hvad der er tabt. Den første ærede Taler saa noget ensidigt paa Spørgsmaalet ved ligesom at gaa ud fra, at der her først og fremmest var Tale om at gøre Lærerne til lærde Personer, der terpede ind i Eleverne en muligvis ganske gold Lærdom og derved førte dem længere bort fra den Udvikling, som var Skolens Maal. Det staar ikke for mig saaledes, at det er det, der for Øjeblikket ligger for. Det, der ligger for, er at uddanne Lærerne saaledes, at de, som det ærede Medlem selv sagde, bliver Lærere efter en anden Maalestok end nu. Han nævnede med et lille Smil Ordet Pædagoger som dem, der havde optraadt paa en Maade, som han ikke kunde være enig i, Pædagoger og Læger. Jeg vil dog sige, at det, der ligger i Ordet Pædagog, er netop det, som der her er Tale om, det, som der savnes, og det, som bør være Hovedopgaven med Reformen. Det er at lære Lærerne at være Lærere, hvilket er noget ganske andet end det, som det ærede Medlem sagde, at forandre dem til en Slags veludviklede Realskoleelever. Jeg tror, at er der noget, som vort Skolevæsen i høj Grad trænger til, er det netop til Uddannelse til at være Lærer, og derfor er det netop en Opgave at løse at finde de Veje, ad hvilke man naar dette Maal bedst.

Jeg tror derfor, at der vil være rigelige Emner for en Kommission at behandle. Og lykkes det den virkelig at løse denne Opgave tilfredsstillende, vil der være vundet meget ikke alene for Lærerne, men selvfølgelig i endnu videregaaende Betydning for Eleverne og for det Samfund, i hvilket disse Børn en Gang skal være frugtbringende Medlemmer. Jeg skal derfor anbefale, at Kommissionen nedsættes. Der er ikke gjort synderlig Antydning af, i hvilken Retning man ønsker, at Forslaget skal forandres i et Udvalg, og jeg skal derfor heller ikke indlade mig paa at drøfte disse Spørgsmaal nu; men jeg tror, der er al god Grund til at gaa ind paa, hvad vort Skolevæsens Tilstand trænger til af Udvikling paa visse Omraader, der hidtil har ligget lovlige meget brak. Jeg skal anbefale, at man søger gennem en Kommission som den omtalte at vinde frem til Løsning af det Formaal.

Formanden: Da det vil være ønskeligt at faa afholdt et Par nye Møder i Dag, skal jeg her afbryde dette Møde og ansætte et nyt til i Dag Kl. 3⁵⁰ med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Ikrafttræden af Danmarks Riges Grundlov af 5. Juni 1915.

2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til midlertidig Lov om Bemyndigelse til at afvige fra visse Bestemmelser i Lov Nr. 209 af 30. September 1909 om Hærens Ordning og Lov Nr. 215 af 30. September 1909 om Søværnets Ordning.

Mødet hævet Kl. 3⁴⁸.

54de Møde.

Tirsdag den 14. Marts Kl. 3⁵⁰.

Formanden: De to paa Dagsordenen opførte Sager kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde. Jeg udbeder mig dettes Samtykke hertil. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg det som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ikrafttræden af Danmarks Riges Grundlov af 5. Juni 1915.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 749).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.